

тѣ го уловили и насила го завели прѣдъ сѫдията, гдѣто слѣдъ здраво прѣтърсане не се намѣрило нищо у него, нито пѣкъ могли нѣкакъ да го искаратъ виновенъ, че лъже или че имъ е открадналъ нѣщо. Всички мислѣли, че той е нѣкакъвъ магесникъ, за това гдѣто имъ обадилъ всичките бѣлѣзи на камилата. Нѣ дервешинътъ твърдѣ спокойно отговорилъ:

— Чуденето ви за това, отъ гдѣ знамъ камилата, като не съмъ я виждалъ, прави ме да се смѣя; нѣ то може да има и нѣкоя основателностъ, ако не ви разправя, какъ съмъ позналъ това. Живѣлъ съмъ, приятели мои, на свѣтътъ повече сamicъкъ и научихъ се да съгледвамъ всѣко нѣщо съ внимание още и въ пустинята. Най-напрѣдъ забѣлѣжихъ, че минувамъ по диритѣ на камила, която бѣше загубена отъ стопанина си, защото въ този путь не видѣхъ никакъвъ знакъ отъ човѣшки кракъ; познахъ, че животното е съ едно око, защото бѣше присѣгала да пасе трѣвата само отъ едната страна на путьтъ; разбрахъ, че куца съ единия си кракъ отъ слабото вдѣлбяване на пѣсъкътъ, което виждахъ, че бѣше направилъ единиятъ отъ краката ѝ; прѣсмѣтнахъ, че единъ зѣбъ нѣмаше, защото гдѣто бѣше пасла една малка частъ отъ трѣвата бѣ останала непрѣхапана. Колкото за товарътъ на камилата, трудолюбивитѣ мравки ми дадоха да разбера, че отъ едната страна бѣ жито, а отъ роятъ на мухитѣ се сѣтихъ, че отъ другата страна бѣ медъ.

